

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá problematikou internetových transakcí ve vztahu k mezinárodnímu právu soukromému, zejména pak současnými prameny práva, jež upravují přeshraniční koupi. Práce je rozdělena do tří částí.

První část práce se věnuje obecným otázkám internetových transakcí, konkrétně problematice vztahu Internetu a práva, identifikaci subjektů na Internetu, přičitatelnosti právních následků způsobených činnostmi elektronických agentů a v neposlední řadě také elektronické kontraktaci, zejména pak doručování elektronické komunikace a technickým způsobům prezentace obchodních podmínek pomocí služby WWW.

V druhé části práce jsou rozebrány nejdůležitější prameny současné právní úpravy přeshraniční koupě na úrovni mezinárodního práva soukromého, zejména ty, které jsou součástí právního řádu České republiky - Úmluva OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží, nařízení Řím I a zákon č. 91/2012 Sb. (zákon o mezinárodním právu soukromém) a kromě nich také relativně nová unifikovaná přímá úprava některých otázek elektronického uzavírání a plnění smluv obsažená v Úmluvě OSN o použití prostředků elektronické komunikace v mezinárodních smlouvách. V rozboru je poukázáno na to, zda a jaké otázky vyvolává aplikace uvedených právních pramenů na právní poměry vzešlé z internetových transakcí. Pojednáno je také o vlivu elektronizace na *lex mercatoria* a o nově utvořené koncepci *lex informatica*.

Třetí část práce se zabývá specifickými otázkami internetových transakcí. Pojednáno je o některých navrhovaných technologicky podmíněných hraničních určovateli - *lex loci server*, *lex loci TLD*, *lex loci upload* a *lex loci download*. Dále je rozebrána problematika poskytování digitalizovaného obsahu přes Internet, konkrétně softwaru. Nakonec jsou uvedeny úvahy o možnosti aplikace Úmluvy OSN o smlouvách o mezinárodní koupi zboží a nařízení Řím I na internetové transakce, ve kterých jako jedno z plnění vystupuje virtuální měna či virtuální „majetek“.

Závěrem práce je, že současnou právní úpravu přeshraniční koupě na úrovni mezinárodního práva soukromého lze obecně považovat za způsobilou pro použití v internetovém prostředí, přestože některé otázky volají po soudním výkladu.